

**ΤΟΥ ΗΚΚΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ ΣΚΕΛΕΤΟΪ.
ὅπου με πρόκουε βρεθήκαν δετοί.**

(Κι' ὁ Φασουλῆς περιεργός βλέπει τοὺς σκελετοὺς
καὶ λέγει πρὸς αὐτούς).

Ὡσεὶς, ὅπου βρεθήκατε σ' τὸ Φάληρον δεμένοι,
ποιοὶ νάσθε; πῶς ἐζήσατε καὶ οἰσε, δυστυχισμένοι;
Μήπως ἐχρηματίσατε παράνομον πολίται,
μαχαυροβγάτες, μὸρτηδες, καὶ τὸν ὄδων ἀλλήται;

Μήπως δὲν σὰς ἀρέσανε τὰ τότε καθεστῶτα;
μήπως ἐπίνατε χάσις;
μήπως ἐκλέδατε καὶ οἰσε
τοῦ γαιτόνος τὴν κότα;

Πῶς ἔσται τὰ κερθῶσατε
μὲ βάσανα σκληρὰ;
μήπως καταπρωδῶσατε
πατρίδος ἱερά;

Μήπως ὑπῆρξατε ποτὲ
φρικτοὶ θεολάτρης πιστοί;
Μὴ νόρδος καταδύσατε,
σκέλεθρα κρικοφόρα;
μήπως ἐτροπιλίσατε
καράβια σὺν καὶ τῶρα;

Δὲν ὀμιλεῖτε, σκελετοί... κρύος συνέχει τρόμος
ἐποιοὺν σὰς ἐξετάσει...
μήπως σὰς ἀλυσσοδῶνος κανίνας Ἀστυνόμος
γιά γούστο καὶ γιά χάσι;

Μήπως ἐστέραισα γιά σὰς τὸν ἀγαθὸν ἢ βροῖσε
καὶ τοῦρανοῦ ἐδ' ἄννα;

ἢ μήπως οἰκονομικὴ τὸν τότε χρόνον κέρσις
σὰς χάλασε τὰ πῆνα;

Μήπως ἐπάθατε ποτὲ καὶ οἰσε ἀπὸ λιμῶ,
ποῦ τὰ μελλὰ γανῶναι,
καὶ μ' ἀλυσσοδῶνος μόνου;
ἐδέσατε τὰ πόδια σὰς, τὰ χέρια, τὸν λαμῶ;

Ὅποιοι κι' ἂν εἴσθε, σκελετοί μὲ σκελετοὶ δεμένοι,
ἔχετε γαλαν ἑλαφρὰν, ἀπὸ ἀποχρησμένον.
Κι' ἐγγλήματα σημερινὰ δὲν μόνου ἀσυχώρητα,
κι' ἄμει, ὅπου ρεμβάομεν μὲ σκελετοὺς αἰώνων,
ἀνὸφθον τὰ πρὸς τὸ ζῆν εἰς ἄβηθ δυσβέωρητα,
θὰ δοῦμε ζῶντας σκελετοὺς πολλοὺς ἐκ τῶν συγγρόνων.

**Σκελετῶν παρουσιασῶσε,
ποῦ σὰς κάνουν νὰ γὰ χάσις**

(Ὁ Σκελετὸς ὁ πρῶτος
παρὰ τὸν ἄνθρωπον).

Μὲ μῶρη σὺν σουδάρου
σ' τὸν τόπο τὸν μακάριον
γυρῶν χροτασμένους.

Ἐγώμει πρόσφει σκελετῶ,
ποῦ περιεφερομὰ λυτῶς
σὰ σκελετοὺς δεμένους.

**Δεύτερος σκελετῶς
προσέρχεται λυτῶς.**

Κι' ἐγὼ κυττάζω τὸ φεμὶ σὺν ἑνα πρᾶγμα σπάνιο,
κι' ἐμὲν ἀπ' ὄλαις τῆς μεριάς
μοῦ δίνουσι παρηγοριάς
πῶς ἴσως ἡ Κυβέρνησις νὰ κἀναι τῶρα δάνειο.

Σὺν Ἀχαμῶν ἀγαθῶς κορησῶγατον ζῆτῶ
μ' ἄλλους ἐδ' ὑπομένους,
καὶ τῶρα πάρετε κι' ἐμὲ καὶ βάλτε με λυτῶ
ἐπάνω σ' τοὺς δεμένους.

**Καὶ πρῶτος σκελετῶς
χωρὶς ἄμει κ' αὐτῶς.**

Γιὰ κυττάετε κερμὶ,
μὰ καὶ σκέλεθρα γορῶν,
κι' ἂν στερομῆαι τὸ φεμὶ
λίγη ζάχαρι γυρῶν.

Καὶ τῆς ζάχαρις καθένας μεγάλ' ἔμπορος μὲ κλαίει
καὶ κρυφὰ σ' ταῦτο μοῦ λέει:
Ὅποιοι ζάχαρι ζῆται
τᾶχει χάσις, σκελετῶ μου,
τῶρα γίνημ' αὐτῶν κ' ἔμει
λαθρεμπόριον πολέμου.

Πῶς ἐνφ' φεμὶ δὲν εἴσις ζάχαρι γυρῶν, ἔθ' ἔθ' ἔθ'
ἐδ' ὑπομένους, ποῦ εἰς διαθήκην ἀσυχώρητον,
Πλὴν ἀφήσατε κι' ἐμὲ καθεὶ γῆν ἠ' ἀνασκαλίωσα,
ποῦ σὰ σκέλεθρα παλῆθ' καταφανεταὶ πλουσία,
καὶ δεμένον σκελετῶν κῶμικα καὶ πικιλίωσα,
ἴσως εἰραθῆ ὁ αὐτὰ κἀποκαζάχαρις οὐσία.

**Στέγος νέων
ὀμνῶντων**

Ὁ Νικόλαος Ψῆμένος κ' ἡ Φωφὴ τοῦ Κατωρᾶ
ἐγιναν κι' ἔδεινον τῶρα ζευγαράκι μὲ μαχρὰ.
Κι' ὁ Ρωμῆος σ' αὐτοὺς ἐδ' ἴθι καταπράσινον λαμῶνα
καὶ νὰ τᾶχουσι φημένα νῦν, καὶ σ' τὸν αἰῶνα.